

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2010. godine donijela

**ODLUKU
o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između
Republike Hrvatske i Crne Gore o izručenju**

I.

Na temelju članka 138. Ustava Republike Hrvatske pokreće se postupak za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o izručenju.

II.

U odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore u dosadašnjem razdoblju sklopljen je i na snazi je Ugovor između Republike Hrvatske i Savezne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima od 15. rujna 1997. (Narodne novine – Međunarodni ugovori br. 6/98). U okviru nastojanja za dalnjim unaprjeđenjem međusobne suradnje u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu međusobne suradnje država u toj borbi, kao i činjenicu da je zloupotrebom instituta dvostrukog, a katkad i višestrukog državljanstva na državnim područjima država nastalih raspadom bivše Jugoslavije, neizručivanje vlastitih državljana dovelo do problema nekažnjivosti, odnosno nemogućnosti kaznenog progona i izvršenja kaznenopravne sankcije, zaključeno je da postojeći pravni okvir za ostvarivanje suradnje u ovom području u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore nije dostatan i dovoljno učinkovit te da ga treba unaprijediti sklapanjem dvostranog međunarodnog ugovora o izručenju.

Republika Hrvatska i Crna Gora stranke su Europske konvencije o izručenju, sastavljene u Parizu 13. prosinca 1957. godine, Dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, sastavljenog u Strasbourg 15. listopada 1975. godine te Drugog dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, sastavljenog u Strasbourg 17. ožujka 1978. godine (Narodne novine – Međunarodni ugovori br. 14/94). Iako spomenuta Konvencija u odnosima država stranaka ima prednost pred odredbama dvostranih međunarodnih ugovora o izručenju, u odnosima država stranaka dopustivo je sklapanje dvostranih međunarodnih ugovora u svrhu nadopuna njezinih odredaba ili olakšavanja primjene u njoj sadržanih načela.

Usvajanjem izmjena Ustava Republike Hrvatske omogućeno je da se u određenim slučajevima odstupi od načela neizručivanja vlastitih državljana drugim državama i to u

odnosima s državama s kojima je Republika Hrvatska skloplila dvostrani međunarodni ugovor kojim se predviđa mogućnost izručivanja vlastitih državljana u svrhu procesuiranja počinitelja najtežih kaznenih djela.

III.

Sklapanje Ugovora iz točke I. ove Odluke predlaže se s ciljem stvaranja u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore potrebnog međunarodnopravnog okvira za omogućavanje izručenja osoba, koje se u državi koja traži izručenje gone radi kaznenog djela ili se izručenje traži radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode. Izručenje državljana zamoljene države ili osobe bez državljanstva s prebivalištem u zamoljenoj državi dopustivo je samo za kaznena djela organiziranog kriminala i korupcije sukladno međunarodno prihvaćenim definicijama istih.

Ugovorom iz točke I. ove Odluke uspostavlja se mehanizam kojim će se onemogućiti da pojedinci, zlouporabom instituta neizručivanja vlastitih državljana, bijegom u državu svog državljanstva izbjegnu kaznenu odgovornost za najteža kaznena djela organiziranog kriminala i korupcije.

Ugovor iz točke I. ove Odluke temeljen je na odredbama Europske konvencije o izručenju te dodatnim protokolima uz tu Konvenciju i njime se u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore olakšava primjena u Konvenciji sadržanih načela. Na tim osnovama, Ugovorom iz točke I. ove Odluke uređuju se sva bitna pitanja vezana za postupak izručenja, a posebice način komunikacije između nadležnih tijela država ugovornica u provedbi Ugovora, način postupanja po zahtjevima za izručenje, utvrđuju se kaznena djela za koja je izručenje dopušteno kao i slučajevi nedopustivosti izručenja, pitanje odgode izručenja i privremenog izručenja, predviđa se mogućnost primjene u određenim slučajevima postupka pojednostavljenog izručenja, postupak predaje osobe koja se izručuje, pitanje troškova izručenja te mehanizam rješavanja sporova o tumačenju ili primjeni Ugovora.

IV.

Prihvata se Nacrt Ugovora iz točke I. ove Odluke, kao osnova za vođenje pregovora. Tekst Ugovora iz stavka 1. ove točke sastavni je dio ove Odluke.

V.

Određuje se izaslanstvo Republike Hrvatske za vođenje pregovora u sljedećem sastavu:

- ministar pravosuđa, voditelj izaslanstva,

- 2 predstavnika Ministarstva pravosuđa iz Uprave za Europsku uniju i međunarodnu suradnju

Troškovi za rad izaslanstva obuhvaćaju troškove vođenja pregovora, a planirani su kao redovni troškovi u Državnom proračunu, na razdjelu Ministarstva pravosuđa.

VI.

Ovlašćuje se ministar pravosuđa da, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpiše Ugovor iz točke I. ove Odluke.

VII.

Izvršavanje Ugovora iz točke I. ove Odluke neće zahtijevati osiguranje dodatnih finansijskih sredstava iz Državnog proračuna.

VIII.

Ugovor iz točke I. ove Odluke ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, ali podliježe potvrđivanju prema članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

IX.

Odobrava se ugovaranje privremene primjene Ugovora iz točke I. ove Odluke od datuma potpisivanja.

Klasa:

Urbroj:

Zagreb

PREDSJEDNICA

Jadranka Kosor, dipl.iur